

מישפט

חסיונות בגלל מאסר ?

ביקש לקבל את תצהירו בלי חקירה, מכיוון שנמצא ממונו לבוא עקב מאסרו.

אסיר פרושינובסקי בלי חקירה

אשתו הזמנה למישפט עבורו, הוא חוייב בדיון. בינתיים נמלטה מהארץ גם אשתו של פרושינובסקי ועשרת ילדיהם, וגם נגדה מתנהל דיון להכריזו כנכחד רגל על סכום של 100 אלף דולר.

שלוש שנים אחרי שניתן פסק-הדין נגד פרושינובסקי, הגישו עורכי-דינו בקשה לבית-הדין המישפטי בטלון, מכיוון שלדבריהם מן הצד דבק הוא לתת לו לטעון את טענותיו, דבר שלא ניתן לו בעת הליכי המשפט. לבקשת הביטול צורף תצהיר כדורש על-פי החוק. התצהיר נערך לפני עורך-דינו הישראלי, מאיר שכטר.

תצהירים מבוטלים. עורך-דין הבלונדי, ציפורה בליצר, המייצגת את חברות שירטון טענה כי תצהיר שניתן לפני עורכי-דין

עם לפני נוסריון אמריקאי ואומת לפני הקונסול הישראלי. אך גם בתצהיר זה נמצאו פגמים וגם הוא בוטל. בינתיים הגיש פרושינובסקי בקשה מיוחדת, שבית-הדין המישפטי יקבל את תצהירו בלי חקירה נגד דת, מכיוון שמסביבות שאינן תלויות בו נמצאו ממנו לבוא לבית-הדין המישפטי הישראלי ולהחזיק לפי ניו.

מדינת-ישראל הגישה אמנם בקשה להסגרה לארצות-הברית, להחזיר את פרושינובסקי לישראל כדי שיוכלו לדון גם כאן על עסקת מירמה עם חברות שירטון, אך הדבר נדחה. עונשו בבית-הסוהר שם.

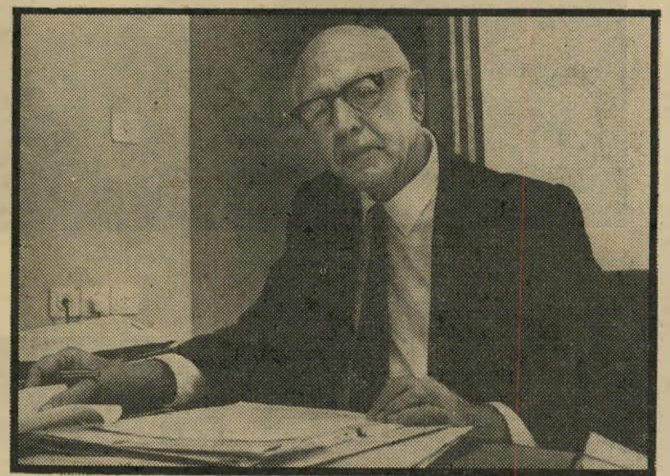
קשה להשיג עוזרת!

למרות שהשתמשה בטלפון ללא הגבלה, ובמפתחותיה השתמשה בנראה הפורץ, ממשכה העוזרת בעבודתה.

ארשת התמיתה היתיעוב על פניו של השופט חיים דוברין הלכה וגברה, ככל שנמשכה עבודתה של לילי פרץ. בחקירה נגדית של עורך-הדין דן מור, סיפרה לילי שהיא עוזרת-בית אצל מישפחת שרף-אטלס בקיראון. היא לא הסתירה כי נהגה לשוחח שיחות טלפון ארוכות משלוחת המיטבח, בעוד שאת הברותיה היתה מציבה ליד שלוחת הטלפון אשר בחדר-העבודה של מעסיקה, כדי שיאזינו לשיחותיה.

היא גם סיפרה כי נהגה להכניס לדירה את מי שהיה או חבריה, אברהם כץ, והירשתה לו לשוטט שם בחופשיות ולעשות כרצונו. היא הוסיפה וסיפרה כי כאשר היתה נשארת לשמור על בתם הקטנה של בעלי-הבית, נהגה להרשות לגישה, דויד אחריה, לשחק עם הילדה, לרדוף אחריה בכל החדרים ולהיכנס גם לחדר-העבודה של בעלי-הבית.

המפתחות האכזריים. היתה חשיבות רבה לעדותה זו, מכיוון שהיא העידה במישפט של אסור, הנאשם בכך שבהודש דצמבר באש-נה שערבה השיג מפתחות מתאי מים לדירת אטלס-שרף, פרץ לתוך כה וגנב ממגירה בחדר-העבודה

שופט דבורין רחמים!

רדיון ישראלי בחוף-לארץ אינו תקף מבחינה מישפטית. ומכיוון שפרושינובסקי נמצא בכלא בארצות-הברית כבר כשנה, בגלל מירמת מות בנקים שם, ועליו לשבת עוד כשנתיים, ברור שהתצהיר ניתן לעורך-הדין בארצות-הברית. בית-הדין המישפטי קיבל את טענתה של עורכת-הדין והתצהיר בוטל. אז הוגש תצהיר חדש, שנמסר הפי

מיכתב של יורם לודסברגר:

מוטב כלא בהולנד מאשר רצח בישראל

יורם לודסברגר, היושב כעת בכלא בהולנד, שפוט לשמונה שנות מאסר, מספר במיכתב לאי-לנה אלון על הרציחות האחרונות במדינה, על מעצרו של הרצל אביטן ועל עלילות שמעיה אנג'ל.

הרבה מאוד חברים טובים שלי נרצחו מאז ועזבת את הארץ לפני שמונה שנים. האחרון היה עמוס מסיקה. בשבוע שעבר קיבלתי גלויה מחבר בארץ, ובין היתר הוא כותב לי: "תגיד תודה שאתה במיבצר אצל ההולנדים. כל החברים שלך נרצחו, ומי שנשאר מתכה למאסר עולם (שלא נדע מצרות)".

הרצל אביטן, למשל, הנמצא בכלא בפאריס, האמת היא שאין לו כל ברירה. בסופו של דבר הוא יוסגר לישראל. אם הוא ימשיך את ההליכים

לודסברגר בארץ (שנתה בירה הולנדית) מיבצר בהולנד

החיים המתוקים. איני שומע יותר מילה על הרצח הכפול החדש. האם את חושבת שיוכלו לתפור תיק לשמעיה אנג'ל למרות שהיה עצור בזמן הרצח? עוד אין לזה תקדים בארץ. אפילו נגיח שעד-המדינה יטען שקיבל את ההוראה מי אנג'ל, האם זה מספיק כדי לשלוח אדם למאסר עולם? האם באמת הוקם צוות-חקירה מיוחד לשנה שלמה כדי להכניס אותו, את אנג'ל? (כך קראתי בהוטלס הזה). באמת מעניין איך ייגמר הסיפור הזה.

נוסף לכל יש לי סיבה מאוד אישית להתעניין במיקרה זה. יש צירוף מיקרים מוזר. במיקרה, כאשר נעצרתיו בזמנו בלונדון, התגוררו שמעיה אנג'ל, ושץ (גד פלוס) והרצל אביטן יחד עם נשותיהם בדירתו בלונדון. עכשיו כל אחד מהם עצור במקום אחר על רצח אחר (לא עלינו!). גד פלוס עצור בגרמניה באשמת רצח. לקחתי אותם אז במכונית הרוג'ס רויס שלי והראיתי להם את החיים המתוקים של לונדון. ממש זיכרונות נעימים עולים לנגד עיני.

קראתי גם את מה שעשו ליוסף עמיאל (ג'ו), מה שעבר עליו בארגנטינה, ובסופו של דבר גם לא החשיבו לו את חמש השנים שישב שם וחיכה להסגרה. ממש דפקו לו את החיים.

זאת הסיבה היחידה שמעולם לא התחתנתי. חשבתי שלא צריך לאמלל גם אשה וילדים במיקר רים כאלה. הצרה עם כולם היא שאף אחד לא חושב על נפילה לפני שזה קורה. כל אחד חושב לי זה לא יקרה! וזו היא משאיר אשה וילדים הסובלים עקב ישיבתו בכלא. אחרי-כך באות הרכילות והגירושין.

יורם לודסברגר

התובע הצביע על כל הסתירות בעדויות של לילי, וביקש מהשופט לעצור אותה בחשד כי עברה אחת מהעבירות הבאות: "עדות שקר, או עדויות סותרות. הוא הציג לבית-הדין המישפטי את חומרת מעשיה של לילי ואמר: "היא עשה אחד משני המעשים החמורים; או שהעלילה במישטרה וסיבה את גישה על לא עוול בכפי, הוא יושב כבר חמישה חודשים במעצר, או שהיא משקרת עכשיו כדי להוציא או מהתיק, ולכן היא עוברת את העבירה של עדויות סותרות או אפילו עדות-שקר".

החמגנות יהודית. השופט דבורין העיף מבט חמור לעבר הצעירה השחרורת, שנשענה על דוכן העדים במבט מצועף ואטום. עיניה הביעו חוסר-הבנה למתרחש סביבה. "איני מבין את בעלת-הבית שלך. אחרי שהשתמשת בטלפון שלה בלי רשות ובלי לשלם, אחרי שהכנסת לשם את כל חבריך ורציבותך ונתת להם לשוטט בחופשי בחדר-הבית, היא ממשכה להעסיק אותך?" תמה השופט. אך ה"רחמנות היהודית לא התירה לו לעצור את הצעירה שהסתבכה, והוא קבע בהחלטתו כי למרות שלכאורה שיקרה לילי בזדון וב-יודעין בעדותה בבית-הדין המישפטי, והוא היה צריך להיענות לבקשת התובע, החליט שלא לצוות על מעצרה.

עם זאת הורה לפרקליטות לחקור בדבר ואם יתברר כי נעברה עבירה

עזרת-הבית השחרורת היא אחת מה של זיווה, אשתו של אסור. היתה נקודה חשובה נוספת בעדותה של לילי. מאחר שלטענת המישטרה נפרצה הדלת במפתח מותאם, ניסה התובע, לדיסלב לדובסקי, להוכיח כי אסור נטל את מפתחות הדירה מגיטתו, שיכפל אותם והשתמש בהם. לילי הודתה כי איבדה את מפתחותיה זמן-מה לפני הפריצה, אך הם נמצאו על-ידי אחיה מתחת מיטתה, יומיים לפני הפריצה. באחת מעדויותיה במישטרה טענה לילי כי חיפשה קודם לכן מתחת למיטה ולא מצאה שם את המפתחות. אי לכך גירסת התביעה היא כי אסור נטל את המפתחות אשר נשכחו בגרא על-ידי לילי בבית אחותה, שיכפל אותם, והחזירם לדירת הוריה.

עדויות סותרות. על דוכן העדים עשתה לילי רושם גרוע. היא השהתה את תשובותיה, וסתרה את העדויות שמסרה בעבר במישטרה. שם סיפרה, למשל, כי בדרך-כלל לא הרשתה לאסור להכניס לחדרה, וכאשר בכל זאת נכנס לעתים רחוקות, הותר לו לשבת רק בטלון. לפי עדות זו היתה טבעית-אצבעו של אסור מרשיעה אותו. אך בעדותה בבית-הדין המישפטי חזרה בה לילי, ואמרה כי עדותה במישטרה ניתנה בנוכחות בעלת-הבית שלה, גברת אטוס, והיא התרשמה וחושה לספר את האמת, ולכן הסתירה אותה.

רה, להעמיד את לילי לדיון פלילי.

מישטרה

התמליל המפיל

המילים המפילות בתמליל גא נמצאו בחקירת המקורית.

המישטרה ביקשה את מעצרו של יהודה לוי (20) חשד של פריצת כספות במישרד-ניסיונות בתל-אביב. בניין זה נעצרו חשודים רבים, אך כתב-אישום הוגש רק נגד לוי, והתבקש גם מעצרו עד תום הליכים.

את המעצר ביקשה התביעה על סמך מישפט אחד בתמליל-ההקלטה של שיחה שנערכה בין הניאשם ובין אדם בשם עופר ליברמן, שנשלח במיוחד לתאו כדי ל"הוציא מפיו הודאה. בתמליל אומר לוי לחברו: "ואללה, עופר, אכלנו אותה!"

בכך ראתה התביעה הודאה בי-אשמה. אך הסניגור מנחם רובינשטיין הוא סניגור מנוסה. הוא ביקש לשמוע בעצמו את ההקלטה המיקורית, ולהפתעתו התברר לו כי מישפט-מפתח זה אינו נמצא שם כלל. הוא ביקש מיד תמליל חדש, מתוקן, ובית-המשפט שיחרר את לקוחו ממעצר על סמך התמליל החדש.